

Теодора Ш. Драгомирова
ученичка

Екскурзия до Мадара

Съ трептящи сърца и плъскане на ръже посрещнахме известието, което училищния слуга донесе. Тихо и спокойно ни четъше преподавателката, а ние шепнишкомъ и съ затаенъ дъхъ повтаряхме: „Мадара! Мадара!“ Какво бъше това Мадара на менъ ми бъ неизвестно. Разбрахъ само, че ще идемъ на екскурзия до старинното село Мадара. Това, може би, малко просто и не на всички известно село, крие въ себе си веригата отъ въковетъ на нашата история. Тамъ има развалини и образа на славния Крумъ, направенъ отъ неговия синъ Омортагъ на скалата.

Щомъ като си припомнихъ това малко, което знаехъ отъ историята, разбрахъ кжде и защо ще идемъ.

Сутринъта, когато зората пална огненото слънце, азъ се събудихъ, стреснахъ се и си припомнихъ съ радость миналия денъ. Пригответихъ се и бързо се отзовахъ на гарата, кждето бъше сборния ни пунктъ. И не чакахме дълго. Всички екскурзиянти, гонени отъ